

Önképzőköri foglalkozás

2014. november 7. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Egyszóval: nehéz Bruegeltől megválni – érezzük, e mindegyre nagyobb s nagyobb alkotóerejűnek tetsző festőben még mindig lelünk feltáratlan témákra.

Ma például Bagi Máriánk „gimnasztikai gyakorlatában” vehettük magunkhoz a festő vélelmezett alkímiai tájékozódását, szimbólumait, e titkos tannal, az *Arkánnum*mal való elkötelezettségét. És hát, Máriánk oly alapos volt megint, hogy nemhogy a végére, de a közepéig sem jutottunk a feltárásnak: a *Smaragd-táblánál* állapodtunk meg, illetve előkerült egy Petőfi-dolgozat (Hamvas Levente Pétertől), mely a *János vitéz* (és *A hóhér kötele*) esetleges alkímiai vonatkozásait tárgyalja, továbbá Odorics Ferenc professzor szép nyelvű, metaforikus dolgozata Hamvas Béláról s a modernizmusról, sőt a posztmodernről. E széles ívű tanulmányok kibontásának sem értünk még a végére, de Szabinánk hozzátételét is várnánk a „Mindegy egy!” filozófiáját és Szőnyi György Endre kutatásait illetően, és Máriánk dolgozatából is elég sok lehet még hátra. Szeretnénk megérteni az *Ikarosz bukásának* esetleges alkimista vonásait; szeretnénk kitekinteni Szerb Antal és a *Pendragon legenda* (netán a *Száz év magány*) felé is. Megérteni, miért mondják annyian, hogy Bruegel nem éppen a parasztság festője, hanem tudós, okkultista gondolati festő is...